

ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ

ಕರ್ನಾಟಕ
ಸರ್ಕಾರ

894 . 814 308 72

A-NA N94

ಗೌಡ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಭಾಗ

ಡೆತ್ ಚೇಸ್

9103
1994

ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾಮ್

ಎ. ಬಿ. ಎಚ್. ಏಜೆನ್ಸೀಸ್
217/ಎ, 56ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್
ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 010

_____

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರಾದ ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾಮ್‌ರವರು
ಬರೆದ, ಈ ಕೃತಿಯು ಎ. ಬಿ. ಎಚ್. ಏಜೆನ್ಸಿ ಸಾರವಂಶ
ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

655053R

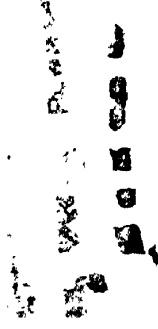
ನೊಂದಲ ಮುದ್ರಣ : 1994
ಕೃತಿ : ಡೆತ್ ಜೇಸ್
ಹಕ್ಕುಗಳು : ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾಮ್
ಬೆಲೆ : ರೂ. 17-00

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪ್ರೆಸ್

ಗೆಡ್ಡೆ ಹಸೆಟ್ಟಿ ಗಲ್ಲಿ, ಅರಳೇವೇಟೆ

ಬೆಂಗಳೂರು - 5 6 0 0 5 3

ಮುನ್ನುಡಿ

ಅತ್ತೀಯ ಓದುಗ ಗೆಳೆಯ, ಗೆಳತಿಯರೇ,

ಜಿಂಕೆಯ ಹೊಸದೊಂದು ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಿರುವೆ. ಓದಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿರಿ.

ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊರ ತರುತ್ತಿರುವ ಎ.ಬಿ ಎಚ್. ಎಜೆನ್ಸಿಸ್‌ನ ಆರ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣರವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞ.

ಮುಖಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ಅಚ್ಚುಕೂಟದ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ವಂದನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸವಿಶಲಿ

ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾಮ್

1652, ಪ್ರಕಾಶನಗರ,
ಮೂರನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 021

ಮುಂದಿನ ಬಿಡುಗಡೆ

ಡೇಂಜರ್ ಸಿಗ್ನಲ್ — ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾವ್

ವೀನಸ್ ಟ್ರ್ಯಾಪ್ — ಸಿ. ಎಸ್. ರಾವ್

ಓವ್ ಗನ್ — ಬಿ. ವಿ. ಅನಂತರಾವ್

ಉತ್ಸಾಹಿಯವ ಲೇಖಕ

ಕೆ. ಜಿ. ರಾಜ್‌ರವರ

ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಕಿಲಿಂಗ್

ವಿನರಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಎ. ಬಿ. ಎಚ್. ಏಜೆನ್ಸೀಸ್

217/ಎ, 56ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್.

ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-360,010.

1

ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಮಹೇಶ. ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳು. ಜಿಜಿ ಹವರ್ ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ದಿಂದಾಗಿ ಜನಸಂದಣಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇತ್ತು,

ಮಿಜೋರಾನ್‌ನಲ್ಲಿನ ಐಜ್ಜಾಲ್ ಸಿಟಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರಿಯಾ ಅದು. ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿಜಿ ಸಿಟಿ ಪೇಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು ತೆರಬೇವಾರಿ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಬರೀ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ...ದೈನಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಯಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಂಗಡಿಗಳಿದ್ದವು ಅಲ್ಲಿ.

“ಸಂಜೆ ಆರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅತ ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಗಾಗುತ್ತಾನೆ ಸನ್ ... ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಾಂಡ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಗಲ್ ಪಾಪ್ ಬಳಿ ಅನನ್ಯ ರಾಗಿ ವೈಟ್ ಮಾಡು....!”

ತನ್ನ ಬಾಸ್ ಕರ್ನಲ್ ದಿನೇಶ್‌ಕುಮಾರ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿದವು ಮಹೇಶನಿಗೆ.

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಂತೆ ಡಾಕ್ಟೋರಿಕ್ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕಲ್ಲ. ತಾನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಪಂಕ್ಚುಯಾಲಿಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವ ಡಿಸಾಟ್ ನೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿರುವಾತ ಅವನು. ಸೋ.... ಖಂಡಿತಾ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಆರು ದಾಟುತ್ತಿರುವ ಮುಳ್ಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅನುವಾನ ಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಸವಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಮಹೇಶ.

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಿಜೋ ಗೃಹಿಣಿಯರು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಗಳೊಡನೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರೊಡನೆ ಹೂವಿನ ಚಿತ್ತಾರ ಮಾಡಿಡುವ ಸ್ವೆಟರ್ ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಇದ್ದರು.

ಅವನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇನ್ನರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು ಮಹೇಶನ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಅಶಾಂತಿಯ ಹೊಗೆ. ಏನಾಗಿ ಹೋದ ತನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ? ಅವನ ಕಲಿತ ಹೊರತು ತಾನಿಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಲೇಕಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ ಸಿಗದು.

ಸಿಗರೇಟ್ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಎದೆಯ ತುಂಬಾ ಹೊಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ.

“ಏಯ್ ಹೈವಾ... ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟೊತ್ತು ನಿನ ದಂದ್ರ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರಬೇಕು?”

ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳಿ ಬಂದಾಗ ಆಯಾಚಿತವಾಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮಹೇಶ.

ಬ್ಯಾಂಗ್ಲಾ ಸಾಪ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಗೂಡಿನಂತಹ ಅಂಗಡಿಯಿತ್ತು. ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಬುಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರುವ ಸಾಪ್

ಅದು. ಅದರ ಮುಂದೆಗ ನಿಂತಿದ್ದನೊಬ್ಬ ದೃಢಕಾಯ. ಬಲಿಷ್ಠ ಶರೀರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಒಟ್ಟಿಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಮುಖ ನೋಡಿದರೆನೇ ರಫ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಎನ್ನಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆವನ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಎಲೆ ಅಗಿರಯತ್ತಾ ಆಗಾಗ ಅಂಗಡಯ ಮುಂದೆಯೇ ತುಸಕ್ಕನೆ ಉಗಿಯುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರು ದೃಢಕಾಯರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ರೌಡಿ ಗಳಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು.

ಪಾವನೊಳಗೆ ಮುನ್ನುತ್ತು ಪರ್ಗಳ ಕೃಶಕಾಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಅಳು ಮುಖದೊಡನೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

“ರೋನಿ ಸಾರ್ ! ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ! ಈ ದಿನ ಇನ್ನು ಬೋಣಿಯೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ಹಳೆಯ ಅರ್ಕೀನುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಒಂತು. ಅದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆನೇ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗಷ್ಟು ಗಂಜಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೂ ತಣ್ಣೀರ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆದೊಂದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾಮೂಲು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು.

ರೋನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಫ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಚಂಚಾಗಳನ್ನು ಓರೆಗಣ್ಣಿಂದಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮುಂದಕ್ಕೆಷ್ಟೆ ಇಟ್ಟ.

“ಇದೊಂದು ದಿನ ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇನೂ ಸಾಯರೋ ದರ್ವೇಸಿ ! ಬಾಸ್ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಠೇಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಪಾವ್ ಶೇಪ್ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ ಇಡ್ಲಾಗದು. ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ ?”

ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು.

“ಏಕೆ ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ? ನಾನು ಈ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬೀಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾಮೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಂತಹವರ ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ದೇಹದ ಕೊಬ್ಬಿಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನೀವು ನಮಗೇ ಜುಲುಂ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಣ ತೆಗೆಯುವಿರಿ....”

ಅದೆಲ್ಲತ್ತೋ ಆಕ್ರೋಶ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಒದರಿಬಿಟ್ಟ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾನ.

ಹಂಟರ್‌ನಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕೆಂಪಾಯಿತು ರೋನಿ ಮುಖ ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ. ಎರಡನೇ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಅಂತೂ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವನಂತೆ ಅರಚುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಓನರ್ ಪರ್ಟ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ಕೊಂಡ.

ವಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಗಲಾಟೆ ಆದಾಗ ಗಮನಿಸದವರಂತೆ ಅತ್ತ ನೋಡಿ. ಅದಕ್ಕೂ ತಮಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಮುಖ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಎಲೋ.... ಈಗೇಕೋ ಬೇಕೂಫ್ ಆ ಮಾತನಾಡಿದೆ! ರೋನಿ ದಾಡಾಗೇ ಎದಿರುತ್ತರ ಕೊಡುವಂತಹ ಘನಂದಾರಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ ನೀನು?”

ಅನ್ನುತ್ತಾ ಬಲಗೈ ಚಾಚಿ ರಪ್ಪನೊಡೆದ ಅಂಗಡಿ ಯಜಮಾನನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ರೋನಿಯ ಸೆಕೆಂಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್.

ಗರಗಿರ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಮಹೇಶನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದ ಬುಡ್ಡಿ ಅಂಗಡಿಯ ಜವಾನ.

ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮಹೇಶನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟು.

“ಕಾಸಾಡಿ ಸಾರ್ ... ಈ ರೌಡಿಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಸಾಡಿ ...”

ಬಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಮನ ಮಿಡಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದ.

ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮಹೇಶ. ಗಲಾಟೆ ಶುರುವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರೊಳ್ಳೆಯವೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ತಾನು ಅದನ್ನಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರಾಯತು ಎಂದು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೂ ಅನ್ಯಾಯ ಕಂಡಾಗ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನನ್ನು ಕಿಚಾಯಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರೆ ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಈಗ ಏನಾದರೊಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ !

ವಿಕಟವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಬಂದರು ರೋನಿ ಅಸಿಷ್ಟೆಂಟ್ಸ್.

“ಯಾವನೋ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಸಾಡುವವನು ? ಇಡಿ ಐಜ್ವಾಲ್ ಸಿಟಿಯೊಳಗೆ ಟಾರ್ಚ್ ಹಾಕಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ನಮ್ಮ ದಾದಾನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಗಂಡಸನ್ನು ನೀನು ಕಾಣಲಾಗದು. ಹೋಗು ... ಹೋಗಿ ದಾದಾ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೋ. ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ತಾಕತ್ತಿರುವುದು !”

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಂದ ಒಬ್ಬ.

“ಯಾರೋ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ದಾಸಯ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದೊಡನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಸಾಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೋ ಕೂರ್ಬ ! ರೋನಿ ದಾದಾಗೆ ಸಡ್ಡು ಹೊಡೆಯಲು ಹಿಜಡಾಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೇ ? ಆ ಕಾಲು ಬಿಟ್ಟು ದಾದಾ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೋ !”

ಎರಡನೆಯವನು ಮೊದಲಿನವನ ಮಾತಿಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಳ ಹಾಕಿದ.

ಖಾರ ಅರೆದು ಹಚ್ಚಿದಂತೆ ಭಗ್ನೆಂದಿತು ಮಹೇಶನ ಶರೀರ. ಅಯ್ಯಾ ಚಿತವಾಗಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದವು ಮುಷ್ಟಿಗಳು.

‘ಹೋ’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಲೇ ಮಹೇಶನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಬಿಗಿ ರ್ತಾಗಡಿದ ಅಂಗಡಿ ಯಜಮಾನ.

‘ನಿನಗೆ ಸಂಕಂಠವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸುವುದೇಕೆ ಬಾಸ್.... ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ಬಾಲಿ ಮಾಡು!’ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿತು ಅಂತರಾತ್ಮ.

‘ಸಾರಿ ಫ್ರೆಂಡ್! ಇವರ ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡೇ ಬಿಡುವಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ಪುಕ್ಕಟೆ ಸಲಹೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಲೆ ತೂರಿಸಲು ಬರಬೇಡ!’ ಒರಟಾಗಿ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬುಡ್ಡಿ ಅಂಗಡಿ ಯಜಮಾನನ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಮಹೇಶ.

“ನೀನೇನೂ ಭಯ ಪಡಬೇಡಣ್ಣಾ. ಈ ಹುಚ್ಚುನಾಯಿಗಳಿಂದ ನಿನ ಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಅಂದ.

“ಗುಂಯಾ!” ಮಹೇಶನ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಟೊಮ್ಯಾಟೊಗಿಂತಲೂ ಕೆಂಪಾಯಿತು ರೋನಿ ಮುಖ.

“ಯಾರೋ ನೀನು? ಐಜ್ಜಾಲ್ ಸಿಟಿಗೆ ಹೊಸಬನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ. ಮನೆಲಿ ಹೇಳಿ ಬಂದಿರುವೆಯಾ? ದಾದಾ ಅನುಚರರನ್ನು ಇದುವರೆಗ್ಯಾರೂ ಹುಚ್ಚು ನಾಯಿಗಳಿಂದ ನಿದರ್ಶನವೇ ಇಲ್ಲ!”

ಗುಟುರು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮಹೇಶನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್.

ಅಸನಿಗುತ್ತರ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಮಹೇಶ. ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿದು ಮೇಲೇರಿ ಬಂದ ರೋನಿ ಅನುಚರನ ದೂರಿಯಿಂದ ನೀಟಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಆಗಿ ಬಲನಾಗೊಂದು ಪಂಚ್ ಮಾಡಿತು.

ವಿಕ್ಯತವಾಗಿ ಚೀರಿ ಅಂಗಾತಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್.

“ಬಲವಿಲ್ಲದವರ ಮೇಲೆ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಗಂಡಸ್ತನ ವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುದು ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ! ತಾಕತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ನೋಡೋಣ !”

ಕೈ ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಜೆಸ್ವಿ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ.

ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟಕಟನೆ ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜೈಯಡಹೋದ ರೋನಿ. ಅವನಿಗಡ್ಡ ಬಂದ ಎರಡನೇ ಶಿಷ್ಯ.

“ನೀವೇಕೆ ದಾದಾ ಆ ಇಲಿಯ ಹಿಸುಕಿ ಹಾಕಲು ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಕು !”

ಎಂದವನನ್ನು ತಡೆದು ಮಹೇಶನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ.

ರೊಟೀನ್ ಆಗಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳ ಬದಲು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯ ಟ್ರಿಪ್ಪಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜನರೂ ಸಹ ಗುಂಪುಗೂಡಿದರು.

ಅಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ವಾಗಿ ಫೈಟಿಂಗ್ ಸೆನ್ಸನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹೇಶನ ಅವಯವಗಳು ಅವಷ್ಟಕ್ಕುವೇ ಅಫೆನ್ಸಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದವು.

ಫಟ್.... ಫಟಾರ್....

ಎನೋ ಕಿತ್ತು ನಾಟು ಹಾಕುವವನಂತೆ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದ ರೋನಿಯ ಎರಡನೇ ಶಿಷ್ಯ ಸಾಲಿಡ್ ಪಂಚ್‌ಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಣ್ಣುಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಒಂದಿಂಚಾದರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂವ್ ಆಗುವ ಮೊದಲೇ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಂಡುಗಳಂತೆ ಸೋಕಿದ ಮಹೇಶನ ಬಿಗಿ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಿರುಚಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆಗರಿ ಬಿದ್ದ.

ತಟಕ್ಕನೆ ಮುಂದೆ ಬಗ್ಗಿ ಅವನೆರಡು ಕೈ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನಿಡಿದು ಅಲಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ತನಗಿಷ್ಟು ಒಂದ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆಸೆದು ಬಿಟ್ಟ ಮಹೇಶ.

“ಅಯ್ಯೋ... ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ...” ಚೀರಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ವ ಮಾಡಿದ ವಾಲಿಬಾಲ ನಂತೆ ಹೋಗಿ ಮರದ ಬೋರ್ಡೊಂದಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್. ಘಳಘಳನೆ ಒಡೆದು ಪೀಸ್ ಪೀಸಾಯಿತು ಬೋರ್ಡ್. ಅದ ರೋಡನೆಯೇ ಮುದ್ದೆಯಂತಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್.

ರಕ್ತವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗಿ ಹೋದಂತೆ ಬಿಳುಪೇರಿತು ರೋಸಿದಾವನ ಮುಖ.

“ಹಲೋ ಮಿಸ್ಟರ್ ರೋಸಿದಾದ... ಹೇಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಕೈಚಳಕ ?”

ನಗುತ್ತಾ ಅವನ ಒಪ್ಪಿಸಿಯನ್ ಕೇಳಿದ ಮಹೇಶ.

ಮದ್ದಾನೆಗಿಂತಲೂ ಹೋರಾಗಿ ಘೀಳಿಡುತ್ತಾ ಮಹೇಶನತ್ತ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ರೋಸಿದಾದಾ. ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಂತಿದ್ದ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯ ದಲ್ಲೇ ಬ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವನೆಡೆಗೆ ಕೊಬ್ಬಿಡ್ಕಟ್ಟಗರಿ ನಂತೆ ಗಟ್ಟಿಸಿದ.

ನೋಪಿಗೆ ಹಾಹಾಕಾರವೆಸಗಿದ ರೋಸಿ. ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟೊಂದು ಅವನ ಮೇಲ್ತುಟೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅವನ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿಳಿಸಿದ ಮಹೇಶ.

ಅಸಹನೀಯ ಯಾತನೆಗೆ ಹುಚ್ಚಿಡಿದಂತಾಯಿತು ರೋಸಿಗೆ. ಎಂಡು ಒಟಲ್ ರಂ ಕುಡಿದವನಂತೆ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ.

ಅವನ ಪರ್ಟ್ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಬಲವಾಗಿ ಪೇಶ್ ಮಾಡಿ ಜೋರಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟ ಮಹೇಶ !

ಸುಂಟೆಗಾಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಧೂಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ರೋಸಿ ದಾದಾ.

ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಂದೋಗಿ ನಿಂತ ಮಹೇಶ.

“ಸ್ವಲ್ಪ ನಯ, ನಾಜೂಕಿನೊಡನೆ ಮರ್ಯಾದೆಬಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೋ. ಇನ್ನೆಂದಾದರೂ ದಾದಾಗರಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಸ್ತ್ರಿಯತ್ತಿ ಸಿದರೆ ಮೂಳೆ ಮುರಿದು ಮೂಟೆಗಟ್ಟು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಸುತ್ತೇನೆ.”

ಅನ್ನತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಜೋರಾಗಿ ಕೆಳೆ ಬಂದಿದ್ದವು ಸೈರನ್ ಗಳು.

“ಪೋಲೀಸ್....ಪೋಲೀಸ್ ಬರುತ್ತಿವಾರೆ....!”

ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಕ್ಕರಕ್ಕು ಓಡಿಬಿಟ್ಟರು ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದ ಜನ

ತಟಕ್ಕನೆ ಇಳಿದು ಹೋಗಿತ್ತು ಮಹೇಶನ ಆವೇಶ. ಮಿಜೋರಾಂ ಪೋಲೀಸರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವವಕ್ಕಿಂತಾ ದುವ್ರ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಈ 1.

ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ತಾನೂ ಜನರ ನಡುವೆ ನುಗ್ಗಿದ ಮಹೇಶ. ಪೋಲೀಸ್ ಹೆಡು ಕೆಳೆದೊಡನೆ ಜನಲ್ಲಿ ಛೇತಿ ಮೂಡಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತವಕದೊಡನಿದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹೇಶನ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರ್ಯಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಗಡಿಗಳ ಹಿಂಬದಿಗೆ ದೌಡುಕಿತ್ತ ಮಹೇಶ. ಅಂದ ಮೈರ್ ರೋಡ್ ತಲುಪಲು ಹಲವಾರು ಗಲ್ಲಿಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ ಮೈರ್ ರೋಡ್ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಯಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬೀದಿ ದೀಪಗಳು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಲೈಟ್‌ಗಳು ಆನ್ ಆಗ ತೊಡಗಿದ್ದವು.

ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳದ ಮಹೇಶ. ತನ್ನನ್ನು ಮೀಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ಯಕ್ಟಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಮಿಸ್ಪಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಂದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದು ಚಾಲಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಪಿನೇರ್ಷ ರಿಚಾಯಿತು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ. ಫೇರ್ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಸಾಲ್ವೆಡು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ.

ಅದು ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಲಂ ಎರಿಯಾ. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳು, ಕುಸಿದು ಬೀಳುವ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನ ಗೋಡೆಗಳ ಬಂಗಲೆಗಳೊಡನೆ ಬೇರಾವುದೋ ಲೋಕದಂತೆ ತೋರು ತ್ತಿತ್ತು ಆ ಎರಿಯಾ.

ಮಸೀದಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಮುಂದಿರುವ ಮನೆ ಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಹಳೆಯ ಬಂಗಲೆಯೊಂದರ ಚಿಕ್ಕ ವೋರ್ಷನ್ ಅದು. ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿತ್ತು ಆ ವೋರ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿಗೆ.

ಸಿಗರೇಟ್ ಕೆಳಗಿಸಿದು ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ಮಹೇಶ. ಸಂ ಯಾಗ ವೋರ್ಷನ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ದಪ್ಪ ಬೀಗವೊಂದರ ದರ್ಶನ ಸಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲೆರಿದ್ದವು ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು.

ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ಸಹ ಕ್ಲೋಸ್ ಆಗಿದ್ದವು. ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ನೇಮ್ ಪ್ಲೇಟ ಇತ್ತು.

'ಕರನ್-ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್'

ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಓದಬಹುದಿತ್ತು.

ತಾನು ಬೇರೊಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿನೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಆ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಸರು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಅದು ತನಗೇನೇ ಕಾದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನೆ ಕರ್ನಲ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತಟಕ್ಕನೆ ಮೊಳಗಿದವು.

"ಕರನ್ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತಾ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಸನ್ ! ಬೈ ಬಾನ್ಸ್ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೆಸ್ಟೇಜ್ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಿಗದೆ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀನೇ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು."

ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಕದ ವೋರ್ಪನ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕನ್ನಡಕ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರ ಬಂದನೊಬ್ಬ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಕ. "ಯಾರು?" ಕೇಳಿದ.

ಯಾವುದೋ ದೂರದಾಸೆ ಕುದುರಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದ ಮಹೇಶ.

"ಗುಡ್ ಈವಿನಿಂಗ್ ಸಾರ್ !"

ನಿರಂತಿಯದೊಡನಂದ ಮಹೇಶನನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕಳಗೆ ನೋಡಿ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ತಲೆ ಕುಣಿಸಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

"ಯಾವ ಬೇಕು?" ಕೇಳಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಪೋರ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾತ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅವನ ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ಎಂದೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ?”

ಕೇಳಿದ ಮಹೇಶ.

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ಅವನು ವೃತ್ತಿಯಿಂನ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ಭುಜದಲ್ಲೊಂದು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿನ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಬಂದ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.” ಹೇಳಿದನಾತ.

ನಿಸ್ಸತ್ಯಾಹ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತೋರಗೊಡದ ಜಾಕ್ರತೆ ವಹಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ ಮಹೇಶ.

ಮಸೀದಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಫಕೀರನ್ಯಾರೋ ಉದೂರ್ ತತ್ವಗಳ ರಾಗಯುಕ್ತ ವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಸೀದಿಯ ಬದಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಜ್ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದ ಮಹೇಶ.

ಅರ್ಥವಾಗದ ಆತಂಕವ್ಯಾಪ್ತಿಯೋ ಪದೇ ಪದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಕಳವಳಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಡೆಯಬಾರದ್ದೇನೋ ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನ ಟೆನ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದರಂತೆ ಎಸೆಡು ಸಿಗರೆಟ್ ಸೇದಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನು ಕರ್ಷ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು... ತಾನೇ ಅವನ ಪೋರ್ಷನ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾದರೂ ವಿವರಗಳು ಸಿಗಬಹುದೇನೋ....!”

ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಉಂಡ ಸಿಗರೆಟ್ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಹೊಸಕಿ ಆ ಗಲ್ಲುಗು ನೋಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಆಗಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರಂತೆ ಜನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷೇ. ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಬೀದಿ ದೀಪಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣವನ್ನು,

ಕೊಳೆ ಹಿಡಿದು ಕ್ಷೀಣ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದವಷ್ಟೇ ಈಗ ಕತ್ತಲೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯದೇ ದರ್ಬಾರು.

ಕರ್ಡ ಪೋರ್ಷನ್ ಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಬೀಗವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸೂ ಲೇಸ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಬಲಗಾಲ ಸೂ ಸೋಲ್ ಬಿಗಿಯಾಗಿಡಿದು ಒಂದು ಸಲ ಟ್ಪಿಸ್ಪ್ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ. ಸಣ್ಣ ಕಂಬಿಗಳಿರುವ ಚಿಕ್ಕರಿಂಗ್ ಜಾರಿ ಬಿತ್ತು ಅವನ ಅಂಗೈನೊಳಗೆ. ಸೋಲ್ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ಕಂಬಿಗಳಿದ್ದ ರಿಂಗ್ ಸುಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿಡಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದ.

ಗಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕರ್ಡ ಪೋರ್ಷನ್ ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಪಕ್ಕದ ಪೋರ್ಷನ್ ನಲ್ಲೆ ಲೈಟ್ಸ್ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು.

ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೀಗದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಮಹೇಶ. ಸೆಲ್ ಸೈಪಲ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವಿಂಗ್ ಕೆಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಗೆಂದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸ್ಕೀರಿಟ್ ಕೇಸ್ ಅವು. ಎಂತಹ ಬೀಗವಾದರೂ ಈ ಕೇಸ್ ಗೆ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದು ಶರಣಾಗಬೇಕು !

ತಾನು ಹೀಗೆ ಆ ಬೀಗ ತೆರೆಯುವುದನ್ನು ಬೇರಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಕಾಲುಗಳು ಸೋಲು ವವರಿಗೆ ಫುಟ್ ಬಾಲ್ ಅಡಿ ಆಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಪೇಷ್ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾರೆ ! ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುವವನೆಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದ ರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಿಕ್ಕತು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಒಂದೂವರೆ ನಿಮಿಷಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ಬೀಗ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಸ್ಕ್ರೇ ಚಿಲಕ ತೆಗೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ತೂರಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಒಳಗಿನ ಚಲಕ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಣ್ಣಗೇನೋ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಸೋರಿತು. ಲೈಟ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಿಚ್ ಹುಡುಕ ಹೋದವನು ಏಕಾಢಂ ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಮಹೇಶ. ಜೇಬಿನಿಂದ ಸಿಗ ರೇಟ್ ಲೈಟರ್ ತೆಗೆದು ಹತ್ತಿಸಿದ.

ಆ ಕಿರು ಬೆಳಕಲ್ಲೇ ಕರೆಗಟ್ಟಿದ ಗೋಡೆಗಳ ಹಾಲೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗಿತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ. ಜಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಡ್ಡೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊಂಡು ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಬಂದ ಮಹೇಶ. ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಅವನ ನೋಟ ಟೀಬಲ್ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಕೆಂಪು ಕಲೆಯ ವೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟು ಬೆಳಕಲ್ಲೇ ಆ ಕರೆ ಯಾವುದರಿಂದುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹೇಶ. ರಕ್ತದ ಕರೆ!

ಅಂದೋಳನೆಯೊಡನೆ ಟೀಬಲ್ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ ಅವನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೆಲದ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು ಎರಡು ಮೂರು ತೊಟ್ಟುಗಳು. ಅವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬೆಡ್ ರೂಂನೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಸೈಡ್ ಆಗಿದ್ದವು.

ಬೆಡ ರೂಂನಲ್ಲಿನ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತತ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಿನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಳೆ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದೇ ಹಾರಿನಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಮಹೇಶ ಪರಿಶ್ಚಿಸಿ ನೋಡುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೇನೇ ಅರಿತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ...ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿ ದ್ದಾನೆಂದು!

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಅಂಗಾತಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಆಗಲವಾಗಿ ಕೆರೆದಿದ್ದ ಶವದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಅವ ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವನು ತಾನಿಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆರನ್ !

ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಕಲ್ಲೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಫೀಲಾದ ಮಹೇಶ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ. ತನ್ನ ಅನುಮಾನ ಇನ್ನೊಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಬಿಡುವುದೆಂತು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನು.

ಗಾಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಯಾರೋ ಪಾಯಿಂಟ್ ಬ್ಲಾಂಕ್ ರೇಂಜ್ ನಿಂದ ಪೂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಶಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಗೂಡು ನೇರಿದಂತಿದ್ದ ಕೆರನ್. ಬಟ್.... ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಬೀಗ ಹಾಕಿದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಬೀಗ ತೆಗೆಯದೆ ಅವನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದ ? ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅನುಮಾನದೊಡನೆಯೇ ಬೆಡ್‌ರೂಂನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮಹೇಶ. ಟೀಬಲ್ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವು ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು. ಅವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದವು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಂದಿರುವ ಫಿಂಗರ್ ಪ್ರಿಂಟ್ಸ್. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೊಡನೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು ಕಂಬಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಿಟಕಿ ಅದರಾಚೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಎತ್ತರದ ಗೋಡೆ !

ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಕೆರನ್ ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು. ಆದರೆ ಅವನು ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೋರ್ಷನ್ ನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇನು ಬಂತು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬೆಡ್‌ರೂಂ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ ಮಹೇಶ.

ಬೆಡ್‌ರೂಂನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊಳೆದಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚನೆ. ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬೀಗ ತೆರೆದು ಕೆರನ್ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರೆ

ಅವನು ಒಳಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಒಳಗಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಹೆಣ ನೋಡಿ ಪ್ರೇಲೀ ರಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಹಾಗಾಗುವುದು ಬೇರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಕರೆನ್ ಗೆ. ತನ್ನ ಹೆಣವನ್ನು ಪ್ರೇಲೀಸರು ಮೊದಲು ನೋಡಬಾರದೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯೊಡನೆಯೇ, ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ತಲೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಹಿಂಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಬಹುಶಃ ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಪ್ರೇಲೀಸರೂ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಹೆಣ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ಕರೆನ್ ಈ ಚಾಲಾಕಿ ನಡೆ ತೋರಿದ್ದ !

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಟಕ್ಕನ ಹೊಳೆದಿತ್ತು.

ಕರೆನ್ ಗೆ ತಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಗೆ ಕಳಿಸಿದ ಮೆಸೇಜ್ ತಲುಪಿದೆ. ತನ್ನ ಭೇಟಿಯಾ, ಲು ಶೆಲ್‌ನ ಒಬ್ಬ ಎಜೆಂಟ್ ಬರಲಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೊದಲು ಆ ಎಜೆಂಟ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಣ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬುಲೆಟ್ ಗಾಯದಿಂದಾಗಿ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ತೊಳಲು ತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಿಂಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅವನು. ಬಾಗಿಲ ಬೀಗ ನೋಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಿಡುವ ಮನಸ್ಸುತ್ಪದವರಲ್ಲ. ಸೆಲ್ ಎಜೆಂಟರು ಎಂದವನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಕೋರೈಸಿದಂತೆ ಈ ಯೋಚನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರದು ವಿಷಯ ಸಹ ಅವನ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬಂದಿತು .

ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ತಾನು ಹೇಳಲಾಗದ ಪರಿತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ ಏಜೆಂಟ್‌ಗೆ ತಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ರೆಡಿಯಾಗಿ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಆಚರಣೆಗಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಕರನ್.

ಅವನಿಗೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಡ್ಯಾಟುಫ್ ಮಾಡಿ ಬೆಡ್ ಸಮೀಪಿಸಿ ಕರನ್ ವ್ಯತ ದೇಹವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಅವನು ಸತ್ತು ಇಷ್ಟ ತ್ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿರಬೇಕು, ಬುಲೆಟ್ ಹೋಲ್‌ನಿಂದ ಸುರಿದು ಬೆಡ್ ನೆನೆಸಿರುವ ರಕ್ತ ಕ್ಲಾಟ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಐಫ್ ಕ್ಯೂಬ್ ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ದೇಹ ಮುಟ್ಟಿದರೆ.

ಅವನ ದೇಹ ತಪಾಸಣೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ. ಹಳೆಯ ಒಂದು ಹರ್ಸ, ಮುಂದುರಿರುವ ಸಿಟಿ ಬಸ್ ಟಿಕೆಟ್ಸ್, ಬೀಗದ ಕೈಗೊಂಚಲು, ಮಡಚಿರುವ ಕರ್ಚೀಫ್.... ಇವಿಷ್ಟರ ವಿನಹ ಬೇರೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಜೆಕ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ !

ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕವಿದ ಬೆವರ ಹನಿಗಳನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಿಗ ರೇಟಿಯೊಂದು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮಹೇಶ,

ತನಗಾಗಿ ಅವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡ ಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ?

ಅರ್ಥ ಸಿಗರೇಟ್ ಉರಿದು ಬೂದಿಯಾದ ಮೇಲೆ ದಿಢೀರನೆ ನೆನ ಪಾಗಿತ್ತವನಿಗೆ.. ಅವನ್ಯಾವಾಗಲೂ ಭುಜಕ್ಕೆ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಮರಾ ! ಎಲ್ಲಿ ಅದು ?

ಬೆಡ್ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದ ಮಹೇಶ. ಲೈಟರ್ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದೇ ತಳ್ಳಿರುವ ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಾಣಿಸಿತು

ಕೈ ಚಾಚಿ ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಸಣ್ಣ ಕ್ಯಾಮರಾ ಅದು. ಲೆದರ್ ಕೇಸ್ ಬಿಚ್ಚಿದ. ಎಲ್ಲೂ ಸಣ್ಣ ಕಾಗದದ ತುಣುಕೂ ಇಲ್ಲ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ. ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಲೋಡ್ ಆಗಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯ ಹೋದವನು ತಡೆದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಡ್ ರೂಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡಕಿದವು.

ಬೆಡ್‌ರೂಂನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮರದ ಫ್ರೇಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಪುಟ್ಟ ಡಾರ್ಕ್ ರೂಮೊಂದನ್ನು ಸಪರೇಟಾಗಿ ಮ್ಯುಟೇನ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ತೆಗೆದ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಸ್ಟುಡಿಯೋಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದ ಏರ್ಪಾಟು ಅದು.

ಕಾರ್ಡ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಸಣ್ಣ ಕೊಠಡಿಯಂತಿದ್ದ ಡಾರ್ಕ್ ರೂಂ ಮುಂದಿನ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಸರಿಸಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಎಳೆದ ಮಹೇಶ.

ಒಳಗೆ ಫೋಟೋ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಹಾಕಲು ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದವು.

ಸರಸರನೆ ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿನ ಫಿಲ್ಮ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾದ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರಾದೊಳಗಿದ್ದ ಫಿಲ್ಮ್ ರೋಲ್ ತೊಳೆದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದ ಟೇಬಲ್ ಲೈಟ್ ಹತ್ತಿಸಿ ಆ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ.

ಮೊದಲು ಮೂರು ಪ್ರಕೃತಿ ದೃಶ್ಯಗಳು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕರಣ್‌ನನ್ನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೊಂದು ಫೋಟೋ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನದು. ಆಮೇಲೆ ಯಾರ ಫೋಟೋಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಗೆರೆಗಳು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು,

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವನ ಮುಖ ಆರಳಿತು. ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ರೂಗೂ ನೋಟು ವ್ಯಾಡ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ

ಬರೆಯತೊಡ್ ದವನು ಎರಡು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ತನ್ನ ಬರಹದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ.

‘ಫ್ರೆಂಡ್ !

ಬೈಚಾನ್ಸ್ ನಿನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಟ್‌ಲೀಸ್ಟ್ ನಿನ್ನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಈ ಮೆಸೇಜ್ ಆದರೂ ಕಾಣಿಸಲಿ ಕಾಣಿಸು ತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶೆಯೊಡನೆ ಇದನ್ನು ಫೋಟೋ ತೆಗೆ ದಿದ್ದೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಿಂಗ್ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿರುವೆನೆ.

ನನಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಆಫಾರಮಂತೆ ಓಜೋ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಬರ್ಮನ್ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿದೆ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬದುಕಿ ಉಳಿದರೆ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರ್ಮನ್ ಕಾರಣನೇಡೆ ಉಹಿಸಿ ಮುಂದಿನ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುವ ಹೋಣೆಗಾರಿಕೆ ನಿನಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಓಜೋ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕರ್ಮನ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಗುಡ್ ಬೈ ಅಂಡ್ ಗುಡ್‌ಲಕ್.

— ಕರ್ಮನ್

ಫ್ರೆಂಡ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾನು ಡೀಕೋಡ್ ಮಾಡಿದ ಮೆಸೇಜ್‌ಗೂ, ಫಿಲಂ ರೋಲ್ ಗೂ ಮೈನರ್ ಜ್ವಾಲೆ ಸೋಕಿಸಿ ಕಳೆಕ್ಕಿಸಿದ ಮಹೇಶ ಪೂರ್ಣ ಉರಿದು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ.

ನಂತರ ಕರ್ಮನ್ ಶವದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಸ್ವಿಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ.

“ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಮ್ಲಿ ಸಾರಿ ಫಾರ್ ಇವರ್ ಸರ್ಡ್ ಡಿಮೈಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ !

ದೇಶ ದ್ರೋಹಿಗಳ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಯ ನಡುವೆ ವೀರ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದ ನಿನ್ನ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಶತ್ರುಗಳ ರಕ್ತ ತರ್ಪಣ ಅರ್ಪಿಸುವ ಜನಾ ಬ್ಧರಿ ನನಗಿದೆ” ಎಂದು ಮೆಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ. ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ ಹೀಜಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಕಿರ್ಚ ಡೋರ್ ತೆಗೆದು ಕಂಬಿ ಯಿಲ್ಲದ ಕೆಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಅಜೆಗೆ ಜಂದು ಮೊಂಡು ಗೋಡೆ ಎಗರಿ ಗಲ್ಲಿ ತಲುಪಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೊರಟ.

ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಒಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಪೂಲೀಸರಿಗೆ ಕರನ್” ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿ ವೇಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

ರಾತ್ರಿ ಎಂಟಾಗಿತ್ತು ವೇಳೆ. ಇಂದಿಗನ್ನು ವ್ಯಾಡುಪುದಿನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಂದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕತ್ತಿ ತಾನು ಬಿಡದಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲ್ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಸೀಟೊರಗಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಕರನ್ ಶವ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ. ಅಯ್ಯಾ ಚಿತವಾಗಿ ತಾನು ಮಿಜೋರಾಂನೊಳಗೆ ಇಾಲಿಡುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳು ನೆನಪಾದವು ಅವನಿಗೆ.

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದು ಸಂಜೆ....

ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶ್ ಅಸೈಮೆಂಟ್* ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಕೊಡನೆ ದಿಲ್ಲಾಗಿ ವಾರವಿದ್ದು ದೆಹಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಎರಡು ದಿನಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸ್ವೈಕಾಸಲ್—‘ಜಿಂಕೆ’ಯ ಹೊಸ ಅಸೈಮೆಂಟ್ ಓದಿರಿ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಸಂಜೆ ಸೆಲ್ ಜಮಾನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ವ್ಯಾಯಾಮದ ವಿನಹ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಕೈಮೆಂಟ್ ಯಾವುದೇ ತರಲೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಹೊಸ ಗರ್ಲ್ ಫ್ರೆಂಡೋಬ್ಬಳ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು.

ಒಬೆರಾಯ್ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ರೂಪಾ ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಆ ಚುರುಕು ಹುಡುಗಿ - ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಲು ಲಗತ್ತಾದವಳೆಂದೇ ಮಹೇಶನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ-ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅತ್ತೀಯಳಾಗಿದ್ದಳು: ಆದರೂ ಗೆಳೆತನ ಬೆಡ್‌ರೂಂವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಲೊಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳು. ಮಹೇಶನೂ ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನವೆಸಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು: ಸ್ಲೋ ಆಗಿಯೇ ಲೆಟ್ ಹರ್ ಲೀಡ್ ದ ವೇ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು ರೂಪಾ ಸಂಜೆ ಜೂಬಿಲಿ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವಿನಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯ ಭರತನಾಟ್ಯವಿದೆಯೆಂದು, ಈಗಾಗಲೇ ತಾನು ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಸೀಟ್ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿಸಿರುವೆನೆಂದು, ಮಹೇಶ ಥಿಯೇಟರ್ ಬಳಿಗೆ ನೇರ ಬಂದರೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂನ್‌ಲೈಟ್ ಡಿನ್ನರ್ ಅರೆಂಜ್ ಮಾಡಿರುವೆನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಮೂನ್‌ಲೈಟ್ ಡಿನ್ನರ್ ನಂತರ ಮೂನ್ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಕಸುಬುದಾರ ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತುಟಕ್ ಪಿಟಕ್ ಅನ್ನದೆ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟ.

ಟ್ರಿಂ ಆಗಿ ಡ್ರೆಸ್ಸಾಗಿ ಸಂಜೆ ಐದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಜೂಬಿಲಿ ಹಾಲ್ ಬಳಿ ಹಾಜರ್ ಯಜಮಾನ. ಆರಕ್ಕೆನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷವಿರುವಾಗ ಬಂದಳು ಸುರಸುಂದರಿ ರೂಪಾ. ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಅವಳ ಕಡೆಗೇನೇ ಹುಡುಗಿಯರ ನೋಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಸರ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಳರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಾಧನೆ.

ಅದರನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಂಡದ್ದು ಚಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸ್ಪೈಲ್ ನೊಡನೆ ನಿಂತಿರುವ ಜಿಲುವ ಮಹೇಶನೊಬ್ಬನೇ !

ಮಿಲ್ಕು ಪೇಕ್ ಕುಡಿದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾ ಅಂದ ಮಹೇಶನ ಸಜೆವ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿದಳು ರೂಪಾ ಅವನ ಭುಜಕ್ಕುಂಟಿಕೊಂಡೇ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್ ನೊಳಕ್ಕೆ ನಡೆದಳು.

ಮಿಲ್ಕುಪೇಕ್ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೌಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಅದೇಕೋ ಅಳೆತ್ತರದ ನಿಲುಗನ್ನಡಿಯತ್ತ ಹೊರಳಿದ ಮಹೇಶನ ಕಣ್ಣು ಅಲ್ಲೇ ಫಿರಿಯಾಯಿತು !

ಅಸಲ ಜ್ಯೂಸ್ ಕೊನೆಯ ಗುಟುಕು ಹೀರಿ ಗ್ಲಾಸ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದ ಕರ್ನಲ್‌ರ ಪರ್ಸನಲ್ ಡ್ರೈವರ್ ಬಾಬು !

ಮುಗಿಯಿತನ್ನು ಮೂಲ್ಟೈಟ್ ಊಟ !

ಅದೃಷ್ಟ ಹುಡುಗಿಯರ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸ ತನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೆಣಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತೀವ್ರಾಲೋಚನೆಯೊಡನೆಯೇ, "ಹನಿ ! ಯು ಗೋ ಆಹೆಡ್. ನಾನು ಒಂದು ಫೋನ್ ಕಾಲ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. !" ಎಂದವಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಹಾಲ್ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಬಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಸಂಜೆಯದೊಡನೆಯೇ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದಳವಳು.

ಜಾಮೂನ್ ತುಂಬಿದ ಪ್ಲೇಟ್ ಕೈನಲ್ಲಟ್ಟು ತಟಕ್ಕನೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ ರಯ್‌ನಾಲಿಸಿದ ದೀವರನ್ನು ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಲಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಬಳಿಯ ಅಂಬಾಸಡರ್ ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಮಹೇಶ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ ಬಾಬು ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ನಿಂಗ್ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

“ಬಾಸ್ ನಿನ್ನ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಬರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮಹೇಶ್. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಗಾರ್ಡ್ ತಿಳಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ” ಒಡಬಡನೆ ಹೇಳಿದ.

“ಬಾಸ್ ಅಫೀಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?” ಸಿಗರೇಟೊಂದು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ ಮಹೇಶ.

“ಇಲ್ಲ. ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.” ಅಂದ ಬಾಬು.

ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಮಹೇಶ,

“ಗೃಹ ಸಚಿವರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ಸಿಬಿಐ ಚೀಫ್ ನರೇಂದ್ರದತ್ತಾ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ ಮಹೇಶ್... ..” ಮೆಲ್ಲಗೆ ವಿಷಯ ಹೊರಗಿಟ್ಟ ಬಾಬು.

ಆ ಎಟಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಮಹೇಶನ ಬೇಸರ. ತನ್ನೊಡನಿದ್ದ ಒಬೆರಾಯ್ ಹೋಟೆಲ್ ರಿಸಿಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ರೂಪಾಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಾನು ಅರ್ಜೆಂಟ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು, ಬಂದೊಡನೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವೆನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಗೃಹಸಚಿವರ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಬಾಬುವಿನ ಮನ ಒಲಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ತಾನು ಅಂಬಾಸಡರ್ ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ.

ಕಾರು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ತನಗೆ ಕರೆ ಕಳಿಸುವ ಕಾರಣವೇನೋ ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿತ್ತು ಅವನ ಮಿದುಳು.

ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಬಂಗಲೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತ್ತು ಅಂಬಾಸಡರ್. ವರಾಂಡದಲ್ಲೇ ಅಸಹನೆಯೊಡನೆ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು

ಕರ್ನಲ್. ಕಾರು ನಿಂತೊಡನೆ ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗಾರ್ ಆಷ್‌ಟ್ರಿಯಲ್ಲದಮಿ ಸರಸರನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಒಂದರು.

ಇನ್ನೇನು ಅರ್ಚನೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹೇಶನಿಗೆ ಅವರು, "ಜಾ ಸನ್ !" ಎಂದು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲದ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ತಾನೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅಣಗಿಸಿ ಸೈಲೆಂಟಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ನಡೆದ ಮಹೇಶ.

ಕಾನ್ಪುರೇನ್ಸ್‌ನ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಮಹೇಶನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಮುಂಚ್ಚಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ಕ್ರಾಂತಿಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಪ್ಪ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ಎಡ ಬದಿಗೆ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು ಸಿಬಿಐ ಚೀಫ್ ದತ್ತಾ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಮಾರ್ಟಾಗಿ ಏಷ್ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ.

"ಕಮಾನ್ ಒಂಡರ ಜಾಯ . ....ಪ್ಲೀಸ್ ಬಿ ಸೀಟ್ !" ಜೇರ್ ಅಧರ್ ಮಾಡಿದರು ಗೃಹಸಚಿವರು.

ಕರ್ನಲ್‌ರ ಪಕ್ಕದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಓರೆ ನೋಟ ದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಬಹು ಗಹನ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದವು ಅವರೆಲ್ಲರ ವದನಗಳು.

ಫಾರ್ಮೊಲಟೀಸ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತುಟಿ ತೆರೆದರು ಗೃಹಸಚಿವರು.

"ಮಹೇಶ... ಮಿಜೋರಾಂನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅರಿವು ಇದೆಯೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ..." ಅಂದರು ಸಾಲೋಚನೆ ಯೊಡನೆ ನೋಡುತ್ತಾ.

ತಲೆ ಕುಣಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಅಡಗಿದಂತಿದ್ದ ಮಿಜೋಗಳ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಉದ್ಯಮ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮಿಂಚಿನ ಮುಷ್ಕರ, ಭಾರೀ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಸಭೆಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದವು ಮಿಜೋ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾದಿಗಳ ಬ್ಯಾನರ್‌ನಡಿಯಲ್ಲಿ.

“ಭಿನ್ನಮತದ ನಡುವೆ ಏಕತೆ ಸಾಧಿಸಿದ ಏಕೈಕ ದೇಶ ನಮ್ಮದು ಮಹೇಶ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಮತಗಳು, ಜಾತಿಗಳಿದ್ದರೂ ಈ ಸುವಿಶಾಲ ದೇಶವೆಲ್ಲ ಏಕ ಪರಿಪಾಲನೆಯೊಡನಿರುವಾಗಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸುಗಮವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತರನ್ನಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದೇ ಲಂದಿನ, ಇಂದಿನ ಭಾರತೀಯ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರ ಆಶಯ ಕೂಡ.

“ಆದರೆ... ಆ ಆಸೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಎಟಿನಂತೆ ವಿಜೋರಾಂ ಅನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ದಂಗೆಕೋರ ನಾಯಕರು. ಅವರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾಹಿನಿಗೆ ಎಳೆದು ತರುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನದೊಡನಿದ್ದಾರೆ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರು. ಆದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅದಲು ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈ ಮೀರಿ ಹೋಗುವ ಹಂತ ತಲುಪಿದೆ.”

ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಡನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹೇಶ.

“ಮಿಜೋಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಶಯದ ನಡುವೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಮ್ಮ ತಲೆ ತೂರಿಸಿ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಇವರು ಮಿಜೋ ಮುಷ್ಕರದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಹಿಂಸಾಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮಹೇಶ ! ಈಗಾಗಲೇ ನಾನೂರು ಜನ ಆ ದಳ್ಳುರಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರ ನಿರತರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರಿಂದಾಗಿ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮುಷ್ಕರ ಈಗ ವಯೋಲೇಟ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಡ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯೆಸಗಲು

ಶುರುವಾಗಿವೆ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಅವರೆಸಿದ ಬಾಂಬ್‌ಗಳಿಂದಾಗಿ ಕುಸಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು. ಸಾವು ನೋವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಸರ್ಕಾರೀ ಕಚೇರಿಗಳೇ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಈ ಸ್ಟೋಟಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹತರಾದರು. ಮಿಜೋರಾಂ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಸೀಲ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈ ಬಾಂಬ್ಸ್, ಗ್ರೆನೇಡ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅವನಾಯಕ ಜನರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತರುವಾಸೆಯಿಲ್ಲ ನಮಗೆ. ವಿವಾಂಟ್ ದಿಸ್ ಟು ಬಿ ಸ್ವಾಪ್ಡ್ ! ಈ ಹಿಂಸಾಕಾಂಡದ ಹಿಂದಿರುವವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರನ್ನು ಒಯಲಿಗಳೆದು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು !” ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಗೃಹಸಚಿವರು.

ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ಮಹೇಶ. ಸಿಗಾರ್ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಿಬಿಐ ಚೀಫ್ ಕಡೆಗೆ ಸಾಭಿಪ್ರಾಯದೊಡನೆ ನೋಡಿದ ಕರ್ನಲ್.

ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು ದತ್ತಾ. “ಮಹೇಶ್ ! ರಂಗಕ್ಕಿಳಿದ ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟರಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರಾಣದೊಡನಿರುವವನು ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವನೊಡನೆ ಮಿಜೋರಾಂಗೆ ಹೋದ ಆರು ಜನ ಏಜೆಂಟರೂ ಆ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳ ಕೈನಲ್ಲಿ ದಾರುಣವಾಗಿ ಹತ್ಯೆಗೀಡಾದರು. ಈಗಿರುವ ಏಜೆಂಟ್‌ನನ್ನು ನೀನು ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಅರ್ಕ್ಯಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಕ್ಲೂಗಲನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಅವನು.

“ಅವನ ಹೆಸರು ಕರನ್. ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಅವನ ಕವರ್. ಅವನಿಗೆ ಈ ದಿನವೇ ಮೆಸೇಜ್ ಕಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ಐಜ್ಞಾಲ್ ಸಿಟಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಚಾಂಡ್ನಿ ಬ್ಯಾಂಗಲ್ ಸಾಪ್ ಬಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾನವನು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅಲ್ಲವನ ಭೇಟಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಭೇಟಿಯಾಗು. ದಿಸೀಸ್ ಹಿಸ್ ಅಡ್ಡಿಸ್...” ಒಂದು ಕವರ್ ಮಹೇಶನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರವರು.

ಅದರೊಳಗೆ ಸಿಬಿಐ ಏಜೆಂಟ್ ಕರ್ನ್ ಫೋಟೋ, ಅನ ಮನೆಯ ವಿಳಾಸ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಸ್ಲಿಪ್ ಇದ್ದವು.

“ನಿನ್ನ ಮಿಜೋರಾಂ ಪ್ರಯಾಣದ ಸುಳಿವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ ಸ್ಕೆ! ಶತ್ರು ವರ್ಗದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಲೀನ್ ಆಗಿ ಅಬ್ಸರ್ವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನುಮಾನ. ಸೋ.....ನೀನು ಸಾವೂನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಮಿಜೋರಾಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಟೇಕ್ ದಿಸ್ ಟ್ರೈ ಟಿಕೆಟ್ಸ್. ಇಂದು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಡಲಿರುವ ಟ್ರೈ ಮೂಲಕ ಐಜ್ಞಾಲ್ ಸೇರಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆ ಗಮನಿಸಿ ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ಸ್ಟೆಪ್ ಇಡು?” ಕೈನಲ್ಲಿರುವ ಸಿಗಾರ್ ಸಹ ಮರೆತು ಅವನನ್ನು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು ಕರ್ನಲ್.

“ಓ.ಕೆ. ಮಹೇಶ್! ಪ್ರಧಾನಿ ಮಿಜೋರಾಂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ನೀನೇ ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನವೆಸಗಬೇಕು. ಗುಡ್ ಲಕ್!” ಅಂದರು ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ,

ಮೇಲೆದ್ದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ವಿಷ್ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ. ಹೊರ ನಡೆದ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು ಕರ್ನಲ್.

“ಸ್ಕೆ! ನೀನು ತಕ್ಷಣ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗೆ ಹೋಗು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಜಾಮುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

“ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ನಮಗೆ ಈ ವಿಮೋಚನೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಗತಿ ಫೈಸಲ್ ಮಾಡಲಿರುವ ವ್ಯವಧಿ ಒಂದು ವಾರ ಮಾತ್ರ. ವಾರದೊಳಗೆ ಮಿಜೋರಾಂ ಅನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸದಿದ್ದರೆ ರಕ್ತಸಾತವಾಗುವುದೆಂದು ಅನಾಮಧೇಯ ಅಲ್ಪಮೇಟಂ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಸೋ ಬಿ ಕ್ಲೀಕ್!”

ಈ ವಿಷಯ ತನ್ನೊಬ್ಬನ ಬಳಿಯೇ ಅವರು ಹೇಳಲು ಕಾರಣ ವೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಐ ನಾಂಟ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದವರ ಸೂಚನೆ !

ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ಮಹೇಶ,

“ಅನವಶ್ಯಕ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸಿ ಮಿಜೋ ವೋಲೀಸರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಬಿ ಕೇರ್‌ಫುಲ್” ಹೇಳಿ ಅದಾಗ ವೈಟ್ ಅಂಬಾಸಡರ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಡೋರ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಬುವಿಗೆ ಸಸ್ನ ಮಾಡಿದರು ಕರ್ನಲ್.

ಮಹೇಶ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸೆಲ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿತು ಕಾರು....

ಸರ್ಜೆ ಜರ್ಕನೊಡನೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಂತಾಗ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಮಹೇಶ. ಅವನು ರೂಂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡ್ರೈವರ್. ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬಂದಂತಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ !

ತುಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಫೇರ್ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಟಿಪ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಟೆಲ್ ಕಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ಮಹೇಶ.

ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸಿಬಿಐ ಎಜೆಂಟ್ ಕರ್ನಾ ಭೇಟಿಯೇನೋ ಆಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾ ನಲ್ಲ... ನಿರ್ಜೀವ ಕರ್ನಾ ನ್ನ ! ತಾನು ಸತ್ತರೂ ತನ ಗಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ ಕರ್ನಾ ಆ ಎಳೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಅಸ್ಕೈಮೆಂಟ್ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕೇ.

ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಟೆಲ್ ಲಾಬಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮಹೇಶ.

ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಮುಖ ತನ್ನ ನೋಡಿದಾಗ ಕ್ಷಣ ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತಾದುದನ್ನು ಅವನ ಚುರುಕುಗಣ್ಣುಗಳು ಗಮನಿಸಿದ್ದವು. ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅವನ ಕಳೆ ನೋಟ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಮೆಟ್ಟಿಲು ಸಮೀಪಿಸಿ ತಟಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್. ಅವನ ಈ ನಡವಳಿಕೆಗೇನು ಕಾರಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಗೆರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲಂತೆ ಕ್ರಮಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮಹೇಶ.

ರೂಂ ಸಮೀಪಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯ ಹೋದವನು ಕ್ಷಣ ತಡೆದ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಯಾರೋ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಉದಯಿಸಿತು ಮನದಲ್ಲಿ.

ಡೋರ್ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ. ನಿಕ್ಕಬ್ಬವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು ಬಾಗಿಲು. ಹೋಲ್ ಸ್ಪರಾನಲ್ಲಿದ್ದ 'ರಾಣಿ'ಯನ್ನು ಫಾಸ್ಟ್ ಡ್ರಾ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪರ್ಬ್ ಮೇಲಿನೆರಡು ಬಟನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಅಲರ್ಟಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ.

ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಲೈಟ್ ಸ್ವಿಚ್. ಕತ್ತಲಲ್ಲ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಡವಿ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದ. ಫಕ್ಕನೆ ಹತ್ತಿತು ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟ್. ರೂಮೆಲ್ಲವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು. ಒಂದೆ ವಸ್ತುವೂ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟಗೊಂಡ ಸೂಚನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದವು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಅದರೂ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ಅನುಮಾನ ಕೊಠಡಿಯ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಾತ್ ರೂಂ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ.

ಬಾತ್ ರೂಂ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇರಿಸಿ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ. ಕರ್ಪೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತದು.

ಎ ದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಕ್ಷಣ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ
ಅವನು.

ಬಾತ್‌ರೂಂನೊಳಗಿನ ವೆಸ್ಟರ್ನ್ ಸ್ಟೈಲ್ ಬಾತ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ
ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವನ ನೋಟ ಈಗ ಮಹೇಶನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡು
ತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹರಿದು ಚೀದಿಯಾರಿದ್ದವು.
ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅರ್ಧ ಒಡೆದ ರಂ ಬಾಟಲೊಂದು ಲಾಡ್ಲಾ ಆಗಿತ್ತು!
ರಕ್ತ ಆ ಬಾಟಲ್ ಸುತ್ತಲೂ ಉಕ್ಕುತ್ತಾ ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟೇ ಕೆಳಕ್ಕೆ
ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು!

ನೋಡಿದೊಡನೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧ
ಗಂಟೆಯ ಮೇಲಾಗಿದೆಯೆಂದು.

ಅವನೂ ಅಪರಿಚಿತನೇನಲ್ಲ ಮಹೇಶನಿಗೆ.

ಸಂಜೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈನಲ್ಲಿ ಒದೆ ತಿಂದಿದ್ದ
ರೋಲ್ ಕಾಲ ದಾಸ ರೋನಿ!

ಐದು ಕ್ಷಣವೇ ಹಿಡಿದಿತ್ತು ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಆ ಸಾಕಾ ನಿಂದ ಹೊರ
ಬೀಳಲು.

ಎರಡೇ ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ
ಕಂಡಿದ್ದ ರೋನಿ ಈಗ ಹೀಗೆ ತನ್ನ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಶವಾಕಾರದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಕೊಡು
ತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗದ ಪೆರ್ಯುಲಾನಂತೆ ತೋರತೊಡಗಿತ್ತು.

ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಕ್ಟಕ ನೋಟ ಬೀರಿದ ಹೆಣದತ್ತ ರಂ ಬಾಟಲ್ ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬಲವಾಗಿ ನಾಟಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ.

ಆಗಲೇ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಹೊರಗೆ ಏನೋ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಜಿಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದ ಮಹೇಶ. ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸೌಂಡ್‌ನ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ವೋಲೀಸ್ ಜೀವ್ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಂದೆ !

ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಾತ್‌ನೊಂದಿರದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿದ ಮಹೇಶ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಂಭಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣ ಬಹುದಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಜೀವ್‌ನಿಂದ ಟಕಟಕನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದರು ಅರ್ಥ ಡಜನ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ಸ್. ಒಬ್ಬ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಆದೀಗ ಹೋಟೆಲ್‌ನೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಮಹೇಶನಿಗೆ. ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ ಬಹಳ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ಲಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗಿಸುವ ಷಡ್ಯಂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೋನಿ ಜೊತೆಗಿನ ತನ್ನ ಫೈಟಿಂಗ್ ನೋಡಿದ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ತಾನೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ರಂ ಬಾಟಲ್ ನಿಂದ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ !

ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಇಮ್ಮಿಡಿಯೆಟ್‌ಗೆ ಆರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತ ರೋನಿ ದಾದಾ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಂ ಬಾಟಲ್ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬೆರಳು ಗುರುತುಗಳಿರುವುದು ಖಚಿತ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮರ್ಡರ್ ವೆಪನ್ನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದು ! ತನ್ನಿವೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನು ಸಂಜೆ ರೋನಿದಾದಾ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಟಕ್ಕಿಳಿದ

ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸಾಕು ತನ್ನನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲು

ಗೋಲ್ ವೋಸ್ಟ್ ಕಡೆಗೆ ಕಿಕ್ ಮಾಡಿದ ಫುಟ್ ಬಾಲ್ ನಷ್ಟೇ ಫಾಸ್ಟಾಗಿ ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಆದ ಮಹೇಶ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಂತಾ ಇನ್ಯಾವುದೇ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ತೆರೆದಿರುವ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಗಳು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದವು ಅವನನ್ನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ. ಕಪ್ಪು ಕತ್ತಲ ವಿನಹ ಕೆಳಗೇನಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವ ನ್ಯವಧಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ.

ಮೆಟ್ಟಿಲ ಬಳಿ ಬೂಟುಗಾಲುಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರತೊಡಗಿತು.

ತನ್ನ ಡೌಟ್ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿ ಕಿಟಕಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ ಮಹೇಶ.

ಆಗಲೇ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್.

ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಹೇಶನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಸೊಂಟದ ಹೋಲ್ ಸ್ಪರ್ಶನಿಂದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ.

“ಸ್ಟಾಪ್ ! ಜಂಪ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಯುವೆ ..” ಷಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೆಗೆದೇ ಬಿಟ್ಟ ಮಹೇಶ

ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಪಿಸ್ತೂಲಿಡಿದು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್. ಕಾಣಿಸಲೇನಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆವರಿಸಿರುವ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದ ವಿನಹ !

ಆಗಲೇ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಕೊಡಡಿ ಯನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿ ತಾನು ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ನಡೆದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ .

ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೆಗೆದೊಡನೆ ತನ್ನ ಸೈಯೋ, ಕಾರೋ ಜಖಂ ಆಗುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹೇಶ. ಅದರಿಂದಲೇ ತರೀರವನ್ನು ಟೈಟ್ ಮಾಡದೆ ಸಡಲಿಸಿ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ.

ಆ ಕೆಟಕಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆತ್ತು. ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸಿದ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡು ಕೆಸರ ಗುಂಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ನೇರ ಆ ಕೆಸರ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಹೇಶ !

ನ್ಯೂಟನ್‌ನ ಮೂರನೇ ನಿಯಮದನುಸಾರವಾಗಿ ಫೌ ಟ್ಸನ್‌ನಂತೆ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ಕೆಸರು. ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ ಅವನು.

ಆ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಣಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಳರಿ ಸುತ್ತಿದ್ದವು ಹಂದಿಗಳ ಜೋಡಿ. ತಮ್ಮ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತಂದ ಅಂಶವು. ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗಳುತ್ತಾ ದಿಕ್ಕಾಸಾಲಾದವು.